

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnistvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Kakor pri drugih podjetjih, velja tudi pri časnikarjih običaj, da se pred koncem leta obračajo do svojih naročnikov in čitateljev, vabeč jih, da pravočasno ponove svojo naročbo, da ostanejo listu še nadalje zvesti podporniki ter da se pri takej priliki napiše nekoliko vrstic o položaji in naznanja, kaj se bode v letu bodočem novega in zanimivega postavilo na vsakdanjo časnikarsko mizo.

Če premostrimo današnji politični položaj, smo gotovo vsi soglasnega mnenja, da tolike razcepljenosti še ni bilo v Slovencih, posebno na Kranjskem ne, odkar je pričelo naše narodno delovanje. Staro slovansko zlo, nesloga, ukoreninila se je mej nami in le preveliko je število tistih, ki jej skrbno prilivajo, v sebičnej nadi, da jim bode donesla osebnih koristij. Porodile so se nove stranke, s strankami pa nova glasila, navstalo je rezko tekmovanje, ostra konkurenca, kakeršne še ni bilo doslej, število naših listov pa je tako močno narastlo, da bi si kaj takega pred desetimi leti uajognjevitši rodoljub niti mislil ne bil.

Napredek in razvoj našega časnikarstva je očitviden, žal, da je z njim v zvezi neljubih prikaznij, kakeršnih do sedaj nismo poznali, da so se na narodovem telesu pokazali kvarni izrastki, časnikarji, ki v prvi vrsti gledajo na svojo korist, potem na hasen svojih somišljenikov, a so za narodovo korist nebržni.

A te vrste možem so na našo srečo le kratke ure dane, vse, kar je pretiranega in nenaravnega, ima le kratek obstanek in črv, ki je izpodglodal visokostasno bučo, ki je dajala proroku Jonasu senco, pričinja zdaj tu zdaj tam svoj uničujoči posel in marsikaterega vzdrani iz njegovih mislij visokoletečih, neljubo ga opominjajoč, da še ni v vzdušnih višinah, marveč vedno še na našej, baš sedaj izredno blatnej zemlji, kajti „Svaka sila do vremena“.

Ker smo trdno prepričani o zgodovinskem poklicu omenjenega črva, ker vemo, da bodo kvarni izrastki, prej ali slej prišli mej škarnice, nismo nikdar izgubili poguma, tudi ne tedaj, ko je okolu nas brundal najdivjiji politični direndaj, kajti vse

take prikazni so jednodnevne; ljudje zmerni in nezmerni, upogljivi in trdovratni, prihajajo na pozorišče in odbajajo, narod pa ostane.

V tem prepričanju prebili smo vse nepravilike tekočega leta, voljno prenašali vse zaplembe, ki so tako pogostem zadele naš list, kajti tešilo nas je preverjenje, da so naši naročniki brez izjeme tako dobro o našem položaji poučeni, da nas zaradi tega ne bodo obsojali; — v tem prepričanju začnemo svojega lista osemnajsti tečaj.

Z novim tečajem ne treba uam razvijati novega programa, niti za trenutek še nismo mislili, kreniti s dosedanjega pota in da so tudi naši naročniki istega mnenja, temu najboljši dokaz je to, da so nam zvesti ostali, kljub strastnej agitaciji in do sedaj v Slovencih še nečuvenej kolportaži.

Tudi oblika listu se ne bode spremenila. Skrbeli pa smo, da bode politični del mnogovrstnej, da bodedo prinašali dobro, korenito pisane članke, za kar imamo zagotovljenih jako spretnih močij, da bodedo priobčevali mej domačimi stvarimi vse važnejše dnevne dogodke po slovenskih pokrajinah, da bodo razne stvari, kolikor možno, mikavne in raznovrstne.

Za listek imamo pripravljenega lepega gradiva. Takoj v prvih številkah po Novem letu začnemo tiskati roman „Jean Sbogar“, ki ga je spisal slavni francoski pisatelj Charles Nodier. Dejanje tega romana vrši se na slovenskih tleh, na Primorskem, in ta proizvod je toli zanimiv, da se je le čuditi, zakaj se „Jean Sbogar“ doslej še ni na slovenski jezik preložil. O pisatelju Charlesu Nodieru, kakor o romanu samem govorili bodedo še pred koncem leta v posebnem listku.

V skrbi nam bode v obče, zadovoljiti, kolikor nam dopuščajo naše sile in naša sredstva, svoje naročnike, katere prosimo, da se nas tudi v bodočem letu spominjajo in nas podpirajo v gnotnem in duševnem oziru. Več očij več vidi in isto vprašanje, razpravljano po več osebah, kaže v vsakej posamičnej razpravi svoje posebnosti, in list bode tem bolji, čim več bode rodoljubov pri njem sodelovalo.

Zatorej, okončevaje ta pro domo spisani članek, vabimo gg. naročnike, da za časa ponove svojo

naročnino, da nam pridobe novih naročnikov in da nam tudi v bodočem letu ne odreko svoje blagovoljne podpore, da bode list dostojno glasilo nezavisne narodne stranke, katero ima zastopati čast.

12,000.000 rubljev izneverjenih.

4. t. m. začela se je v Moskvi po dveletni preiskavi glavna obravnava proti Skopinski banki in njenemu ravnatelju Ivanu Rikovu, kateri je 19 let bil banki načelnik in slednjo naposled tako daleč pripravil, da se je pokazalo 12,000.000 rubljev izgube.

Ko je skoro dve desetletji živel v največje sijajnosti in zapravljenosti, stotake metal okrog — natakarcam v Petrogradskih in Moskovskih gostilnih dajal „katinke“ (tako se imenujejo v Rusiji stotaki s podobo cesarce Katarine) na čaj, — s svojimi brzimi zasobnimi vlaki se vozil po Rjazanskej železnici, sedi sedaj petdesetletni mož na zatožni klopi in žandarji ga stražijo kot zločinca. Sic transit gloria mundi! On sam tega ni mislil, kajti sicer bi bil že kaj si zagotovil za svojo redbino, tako pa nema ničesar.

Njegova soproga in mlajša hči sta se preselelili k njegovemu zetu, bogatemu trgovcu v Kozlovu, drug njegov zet, Skopinski trgovec, je pa tudi zaprt, tožen je goljufnega bankerota! Sinov nema, vsaj zakonskih ne. On sam je nezakonski sin Skopinskega trgovca Ovodiva, kateri je pregovoril svojega revnega sorodnika, da je posinovil nezakonskega otroka.

Mlad, 32letni Rikov, sam ni imel nikakega premoženja, ko je 15. aprila 1863 prevzel vodstvo Skopinske banke z osnovno glavnico 10 105 rubljev 86 kopek. Pa znal si je hitro pridobiti denarja. Banka je z začetka samo vsprejemala vloge in posojevala na vrednostne papirje, blago in zemljišča. Na ta način ni bilo moč dobiti denarja in čez jeden teden je že pregovoril mestno starašinstvo (dumo) Skopinsko razširiti poslovanje na vsakovrstne menične operacije.

In zdaj se je začelo veliko delo, ki je tako naraščalo, da so na dan, ko se je začela preiskava dobili za 12,437 526 rubljev skoraj nič urednih diskontovanih menic, od katerih je izdal za 8 milijonov osobno Rikov sam.

LISTEK.

Rodbinska sreča.

(Roman grofa L. N. Tolstega, poslovenil I. P.)

Drugi del.

(Dalje.)

IV.

— Počakajva ju, rekla sem in šla na teraso, nadejajoč se, da on pride za menoj; pa on je vprašal po otrocih in šel k njima. Zopet mi je njegova prisotnost, njegov prosti glas pregnal prepričanje, da sem kaj izgubila. Kaj hočem še želeči? On je dober in krotek, dober mož, dober oče, in sama ne vem, kaj mi še manjka. Šla sem na balkon, usela se pod terasino streho, baš na ono klop, na katerej sva drug družemu razkrila ljubezen. Solnce je že bilo zašlo, začelo se je mračiti in pomladanski oblaki viseli so nad hišo in vrtom, samo izza drevja se je videl jasen pas neba z rudečo svetlo zarijo in zvezdo večernice, ki se je ravnokar prikazala. Nad vsem je ležala senca lahkega oblaka in vse je pričakovalo lahkega pomladanskega dežja. Veter je utihnil, ne jeden list, ne jedna trava se ni ganla,

duh bezga in krhlikovca je bil tako močan, kakor bi ves vrt cvetel, širil se je po vsem vrtu in po terasi v valovih, zdaj oslabele, zdaj se zopet ojačile tako, da bi bila rajrajši zaprla oči in nič ne videla in ne slišala razen tega sladkega duha. Georgine in rožni grmiči brez cvetja stali so mirno v črnih prekopanih gredah, kakor bi počasi rastle na svojih belih steblih; žabe so regljale v soteski na vse pretege, kakor bi se hotele še jedenkrat nakričati pred dežjem, ki jih požene v vodo. Tanko šumljanje vode se je slišalo mej njih kvakanjem. Slavci so se oglašali in slišalo se je, kako so nemirno letali z jednega mesta v drugega. Tudi letošnje pomlad je poskusil jeden slavec naseliti se v grmu pod oknom, in ko sem prišla ven, je odletel za drevored, od tam še jeden pot se oglašil, potem pa utihnil pričakujoč.

Zastonj sem jaz tolažila sebe, tudi jaz sem nekaj pričakovala in tugovala.

On je prišel z vrha in vsel se zraven mene.

— Kakor se kaže bode dež zmočil Sonjo in Katijo.

— Da, rekla sem, potem sva pa dolgo molčala.

Oblak brez vetra je padal vedno nižje in nižje; vse je postalo tiho in bilo vedno soparnejše in mir-

nejše, na jedenkrat je padla kaplja in odskočila na platneno strehi terase, druga je pala na stezo; in uili se je vedno močnejši dež. Slavci in žabe so popolnem utihnile, samo tanko vodno šumljanje se je slišalo mej dežjem, če tudi se je sedaj zdelo, da prihaja bolj iz daljave in neka ptica, ki se je bila morala skriti v suho listje terase, je vedno ponavljala svoje enakomerno dvoglasno žvrgoljenje. On je ustal in hotel je oditi.

— Kom? vprašala sem in zadrževala ga. — Tu je tako lepo.

— Poslali je njima treba dežnika in galoše.

— Ni treba, bode kmalu minulo.

Dal mi je prav in ostala sva pri terasinih držajih. Jaz sem se oprla na držaj z roko in pomolila ven glavo. Sveži dež mi je kropil lase in vrat. Svetlejši in temnejši oblaki so se drvili nad nama, gosti dež so zamenile redke kaplje, ki so padale od zgoraj in z listja. Zopet so začele kvakati žabe, zapeli slavci, oglašujoč se ta s tega, oni z onega grma. Vse se je razsvetlilo pred nama.

— Kako lepo je! rekel je on, oprl se poleg mene na držaj in pogladil z roko moje mokre lase.

Ta prosta laska me je zbola kakor očitjanje, in malo je manjkalo, da nesem zaplakala.

Rikov ravnal je jako nesramno. Skopinska banka je dobila od Moskovskega bankirja Volkova 84.000 rubljev. Ravnatelj jih je spravil v žep in uložil v banko svojo menico, katera se je potem s priračunenjem obresti prepisovala, in zopet se ulagala v banko. Pa ne le za se je bil Rikov kaj prijazen ravnatelj, temveč tudi za druge, pod ugodnimi pogoji, zlasti če so pripadali velikemu svetu, tako se je marsikava menica, katero so izdali Rjazanski guvernerji na prijazen način diskontovala.

Kako so mu slednji izkazovali svojo hvaležnost, ni znano! — in tako se jednemu takemu guvernerju Volkovu v Vjatkji, ki je bil prej v Rjazanu, še sedaj odteguje polovica plače, da se poravnajo dolgovi v Skopinsko banko.

Pa tudi drugod je Rikov rad pomogel velikej gospodi, ako je bila v zadregi; tako je z veseljem diskontoval jedno menico pokojnega generala grofa Grable-ja za 240.000 rubljev. In general Grable bil jako uplivna oseba v Petrogradu. (Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 17. decembra.

Včeraj se je prvokrat v tem zasedanju sešla gospodarska zbornica **državnega zbora**. Njena budgetna komisija se je pa že poprej sešla in pretresla budgetni provizorij, ter sklenila priporočati, da naj zbornica vsprejme ta zakon nespremenjen.

Poslednje tedne se je jako veliko pisalo o kronanju cesarja za **českega kralja**. Sedaj je pa ta stvar nekoliko utihnila. Kakor se da iz českich listov posneti, so se Čehi preverili, da v višjih krogih neso nič kaj naklonjeni tej česki želji „Narodni Listy“ pravijo, da se poskus Riegtrov pridobiti Ogrce za to idejo, ni posrečil, kakor se da posneti iz ogerskih viadnih listov. Pa tudi, ko bi Madjari se temu ne opirali, je še veliko vprašanje, bi li grof Tassfe bil pri volji skleniti s Čehi tako dostojno pogodbo. Grof Tassfe se ni ničesar obljubil, a njegovo dosedanje postopanje ne opravičuje prevelikih nad. Iz tega, da se je grof Tassfe upri, upeljavi nekaterih sprememb volilnega reda v mestni skupini na Českem, katera bi avtonomistom utegnili dati dvetretjinsko večino, se da sklepati, da ne mara dovoliti nikake spremembe ustave, tedaj tudi ne razširiti česke avtonomije. Vsa ta stvar se še skriva v temi, in je le želja českich politikov. Sicer se pa tudi o tem ne da prej nič dogovarjati, nego čez dve leti, ko bode treba ponoviti pogodbo z Ogorskjo. Zato je pa bilo nepotrebno to vprašanje sprožiti pred volitvami.

Vnanje države.

Srbska vlada bode še ta teden imenovala svojega diplomatičnega zastopnika pri bolgarskej vladi. Kdo bode imenovan, se še nič gotovega ne poroča; misli se pa, da Simić ne bode več.

Ruski car in carica sta predvčeraj vsprejela v slovesnej avdijenci odposlanika turškega sułtana Šakis-pašo, kateri je izročil carju imtiz- in carici ševket-red. S tem odlikovanjem morda misli Turčija potolažiti Rusijo, da se ne bi potegnila za zatiranje Makedonce.

Tudi iz **Italije** pribajajo vesti, da delavcem manjka zaslužka. Predvčeraj se je zbralo v Turinu pred prefekturo mnogo delavcev in klicalo: kruha! dela! Bilo je več izgrediv, županovej hiši so s kamni pobili okna. Ko so se razgrajalci napotili pred palačo vojvode Aoste, morala je policija posegniti vmes, in 25 oseb je zaprla. Ligurski poslanci so prosili ministerskega predsednika, da pride v zbornici takoj na vrsto posvetovanje o podpori trgov-

skemu brodogovju, ko bode debata o železniških konvencijah končana. Ta debata se vleče na dolgo. Posebno hudo je pobijal vladno predlogo Baccarini. Privatne družbe, rekel je, nikdar ne izvrše nobene železnice o prvem času, poleg tega pa vedno nadlegujejo s podmotovanjem poslance. Taka je južna železniška družba izdala 14 milijonov za korupcijska namene, da je le sama največje korist si pridobila. — Minister vnanjih zadev je nevarno zbolel, njegov zdravnik profesor Moleschott mu jo svetoval, da se za nekaj časa odtegne vsem državnim poslom.

Francoska zbornica je končala posvetovanje o budgetu naučnega ministerstva. Izbrisala je pa nasvetu dotičnega odseka kredit za katoliška semenišča, četudi se je vlada temu ustavljala.

Nemška svobododomiselna stranka se bode baje razkrojila. Velik del se bode od nje odcepil, in osnoval novo demokratično stranko. Tem razkolnikom sedanji program svobodomiselnih stranke ne zadostuje, premalo liberalen je. S tem pa nikakor ne bodo koristili liberalizmu, ampak le vladi, ker bodo z razkolom oslabili opozicijo. — Predvčeraj je državni zbor dovolil povišanje plače dvema nižjima uradnikoma v državni kanceliji. Za tem se je pa vnela kaj burna debata, da se nastavi še jeden ravnatelj v vnanjem uradu. Budgetni odsek je bil nasvetoval, da se ta zahteva nemškega kancelarja zavrne. Bismarck je pri debati trikrat poprijel beselo, dokazoval potrebo še jednega ravnatelja v državnej kanceliji, skliceval se na svoje verno službovanje cesarju, ter rekel, da on najbolje pozna razmere v državnej kanceliji, da bi moral smatrati to za nezakupnico, če se ne ustreže tej njegovej želji. Pa državni zbor ostal je trdovraten, zavrgel dotično predlogo z 141 proti 119 glasom.

Iz Kelunga prihaja vest o novem boji mej **Kitajci** in **Francozji**. Francoski poveljnik Lacroix je šel rekognoskovat kitajske utrdbe, katere so protile francoskim postojankam. Pri tem je pa prišlo do boja. Kitajci so bili premaknjeni iz svojih mest in zgubili blizu 200 mož mrtvih in ranjenih. Francozov bil 1 mrtev in 7 ranjenih.

Egiptovski podkralj je izrazil željo, da naj se Rusija in Nemčija z ministri pogajata zastran sedežev v komisiji blagajnice egiptovskega dolga. Nemški in ruski generalni konzul pa zahtevata, da naj takoj podkralj sam odgovori.

Sudanska ekspedicija se sedaj vedno pomika naprej proti Kartumu, če tudi le počasi. Ker baje nevarnost za Kartum ni tako velika, kakor se je še nedavno mislilo, upa se, da ekspedicija še o pravem času pride, da reši Gordona. Gordonu se dobro godi, kakor poroča neki sel, ki je v 11 dneh prišel iz Kartuma v Korti. Ustajnikom, je napravil veliko škodo, ker je razstrelil utrdbe pri Oundermanu. — Mesto Abu-Hamed ob Nilu, ki je bilo pristopilo k Mahdiju, se je zopet izreklo za egiptovskega podkralja in pregnalo Mahdijeve uradnike.

Dopisi.

Z Dolenjskega 16. decembra. [Izv. dop.] (Dober svet na korist „Narodnemu domu“ v Ljubljani.) Velevažni dan za „Narodni dom“ Ljubljanski se približuje, a vesti, ki so nam iz slovenske metropole o tej stvari v zadnjih dneh došle, so žalostne. Slovenski narod, celo Kranjci sami, si vender lahko pomagajo, če hočejo. Kranjska ima 470 000 prebivalcev. Če bi se od teh našlo 100.000 mož, ki bi se jeden dan postili, in tako prihranjen forint za „Narodni dom“ v Ljubljano poslali, bilo bi podjetje gotovo. Tako so storili jedenkrat Špartanci. Prišli so bili prebivalci iz otoka Nelos, rodod Dorci, in prosili Špartance pomoči zoper lakoto, ki je bila nastala na otoku. Vsi Špartanci so se jeden

dan postili in to, kar so s tem prihranili, Melčanom dali in je na ta način pogina rešiti. Če bi pa gori omenjeni svet Kranjcem odveč bil, naj vender 100.000 mož samo jeden mesec tobaka in cigar ne puši, in prihranjeno svoto za „Narodni dom“ pošlje. Gotovo se bode s tem več ko bo za „Narodni dom“ potreba, prihranilo. Ako pa Kranjci mislijo, da bi pri tem tobak oplesnil, se varajo, a zamujeni čas za „Narodni dom“ nikdar več nazaj ne pride. (Potrebne se nam je zdelo, priobčiti to originalno idejo, deloma iz radovednosti, se li bode v nas pojavilo kaj Špartancev, ali vsaj taci, ki bi za nekaj časa žrtvali prijubljeno viržinko, kubo in. za narodno podjetje. Uredn.)

Iz Slavine 16. decembra. [Izv. dop.] V bližnji vasi: v Kočah je bila stara zapuščena žena, brez svojecev, več časa bolna. Ker ni imela potrebne postrežbe, se je boleha žena usmislila nekemu Samaritanu, ter jo naloži na voz in popelje v Ljubljano, se ve da v deželno bolnico. — Toda iznenađenje! Ondi neso hoteli bolnice — vsprejeti, češ da bi otrovala druge bolnike, ter da bi morali vse druge bolnike iz bolnišnice poslati, itd. Samaritan je žugal, da bode bolnico na pragu bolnišnice ali na ulici pustil, vendar vse ni koristilo. Omeniti moram, da ni ista sifilitična, ter nema koz ali sploh kakove nalezljive bolezni, vsaj po naših mislih ne. Pa tudi v tem slučaju, je li mi na deželi se nemamo bati otrovanja? Kam pa naj pošiljamo bolnike! Morda k „Slonu“ ali „Maliču“? Čemu vzdržujemo javne zavode, menda izključljivo meščanom, ker ne marajo vsprejeti naših ljudi?

Tedaj usmiljeni Samaritan se je moral vrniti z bolnico iz Ljubljane, kar je tu veliko senzациjo učinilo. A ondodni gospodje, v službi slovenske dežele, dali so mu nemško pisanje, da ne vsprejmejo bolnice. Bravo! Takov čin je sramota vsi deželi, recte dotičnim služabnikom in zastopu. Ako ne zadostuje za deželno bolnišnico 50 odstotna doklada, naložite petstotno; saj bomo morali plačati isto tudi mi kmetje, in ne samo meščani. Odstej, to je, če bode mej nami tako nesrečen, da bi ga morali oddati v bolnišnico, peljali ga bomo v Trst ali v kak tuj zavod, kamor je itak bližje; v Ljubljano potrebujemo itak 14 ur.

Iz Gorice 16. decembra. [Izv. dop.] Tukajšnje „Slovensko bralno in podporno društvo“ objavlja o svojem delovanju naslednje poročilo:

Tretji redni občni zbor je imelo društvo dne 30. decembra 1883. Odborovih sej je bilo v minullem društvenem letu mnogo. Dne 9. februarja 1884 je priredilo društvo v Stabilovi spodnji dvorani veliko veselico, obsegajočo godbo, petje, srečkanje na dobitke in plesno zabavo. Ta veselica je bilo prav močno obiskovana in se je je udeležilo mnogo različnih gospodov višjih krogov. Dne 2. marca se je obhajala obletnica ustanovitvenja društva s tiho sv. mašo pri sv. Antonu ob 10. uri predpoludne; 9. in 23. marca bili sti ob 7 1/2 uri na večer domači zabavi v društvenih prostorih s poučnimi govori. 4. maja napravilo je društvo izlet v Dornberg o priliki, ko je imelo tamošnje vinorejsko društvo vinsko razstavo. Tega izleta se je mnogo društvenikov udeležilo, in vsi so bili veselo iznenadjeni ob lepem in srčnem vsprejemu po vrlih Dornberžanah

— In česa je še treba človeku, rekel je on. — Jaz sem sedaj tako zadovoljen, da mi ni ničesar več treba, popolnem srečen.

„Tako mi nesi govoril nekđaj o svoji sreči,“ mislila sem. „Kakor koli velika naj bi že bila sreča, vedno si še govoril, da še kaj želiš. A zdaj si ti pokojen in zadovoljen, ko se skriva v mojej duši nerazodeto kesanje in neizplakane solze.“

— Tudi meni se zdi lepo, rekla sem, — pa bridko mi je namreč zato, ker je vse tako lepo pred menoj. V meni je vse nerodno, nepopolno, vedno mi kaj manjka; a tu je vse tako lepo in pokojno. Ali se tebi ne primeša kaka žalost k veselji, ki ga ponuja priroda, ali ne hrepeniš po preteklosti?

Vzel je roko z moje glave in precej dolgo je molčal.

— Da poprej je bilo tako, zlasti spomladi, rekel je, kakor bi se na nekaj hotel spomniti. Po cele noči sem presedel, želeč in nadejaje se, in lepe so bile te noči... Pa tedaj je vse bilo še pred menoj, sedaj je pa za menoj; zdaj je pa samo tega dovoljno, kar je, ter dobro mi je, zaključil je tako prepričevalno, da sem mu morala verjeti, da govori resnico, če mi je bilo še tako bitko to slišati.

— Ali ničesar ne želiš, vprašala sem ga.

— Nič nemogočega, rekel je, ko je uganil moje misli. — Lej, dež ti moči glavo, pristavil je in pogladil me z roko po mojih laseh, kakor otroka, — lej ti zavidaš listju in travi zato, da jih moči dež, rada bi bila travica, listje in dež. Jaz se pa le radujem, da je vse na svetu tako dobro, mlado in srečno.

— Ali ti ni nič žal po preteklosti? vprašala sem ga nadalje, in čutila, da mi je vedno težje pri srci.

Zamislil se je in precej dolgo molčal. Videla sem, da je hotel odgovoriti popolnem iskreno.

— Ne, odgovoril je kratko.

— To ni res! ni res! rekla sem, obrnila se k njemu in pogledala ga v oči. — Tebi ni žal po preteklosti?

— Ne! ponovil je še jedenkrat, hvaležen sem za preteklost, a ni mi žal po njej.

— Mari bi ti ne želel, da bi se zopet povrnila.

Obrnil se je proč in začel je gledati po vrtu.

— Ne želim tega, kakor tudi ne želim, da bi mi zrastle perute, rekel je. — Ne morem.

— Ali ne želiš morda, da bi bila poteklost boljša? ne očitaš kaj sebi ali meni?

— Nikoli! Vse je bilo najbolje.

— Poslušaj! rekla sem in dotaknila se njegove roke, da bi se ozrl name. Poslušaj, zakaj mi nesi nikoli povedal, da bi jaz živela, kakor ti hočeš, zakaj si mi dajal svobodo, katere nesem znala rabiti, zakaj si prenehal učiti me? Ko bi ti bil hotel, ko bi ti bil drugače ravnal z menoj, ničesar, ničesar bi ne bilo, rekla sem z glasom, v katerem se je močnejše izražala hladna nevolja in očitjanje, kakor pa prejšnja ljubezen.

— Česa bi ne bilo? rekel je začuden in obrnil se k meni: — saj tako tudi ni ničesar. Vse je dobro, jako dobro pristavil je in nasmejal se.

„Ali me on ne razume, ali pa, kar je še slabše, neče razumeti,“ mislila sem in solze so mi stopile v oči...

— Ne bilo bi tega, da bi ti mene, ki nesem ničesar zakrivila pred teboj, kaznoval s svojo ravnodušnostjo in preziranjem, zaklicala sem pri tej priči. Ne bilo bi tega, da bi mi ti brez vse moje krivde odtegnil vse, kar mi je bilo drago.

— Kaj praviš, draga moja! rekel je, kakor bi me ne bil razumel, kaj sem govorila.

(Dalje prih.)

in slavnem podpornem društvu iz Ajdovščine. Meseca maja t. l. poklonil se je odbor vladiki Djakovskemu, milostljivemu gosp. Josipu Juriju Strossmayerju, ko je bival v Gorici, ter je bil od njega preprijazno vsprejet. Visoki gospod je podaril pozneje društvu 100 gld., za katere se mu je odbor spodobno zahvalil. 5. oktobra imelo je društvo tiho sv. mašo v cerkvi sv. Antona o priliki imendana presvitlega cesarja, zvečer pa domačo zabavo v društvenih prostorih iz istega povoda. Na vernih duš dan 3. novembra bila je pri sv. Antonu slovesna črna maša za umrle društvenike po naročilu lanskega občnega zbora. 22. novembra bila je v spodnji Stabilovi dvorani lepa veselica, obstoječa iz godbe, petja, deklamacij in srečkanja, katere se je udeležilo obilno število društvenikov in odličnih gostov. V adventu morale so domače zabave s poučnimi govori odpasti.

V preteklem društvenem letu oskrbel je odbor z radodarnimi doneski društvenikov in prijateljev društva krasno in dragoceno zastavo s podobo sv. Cirila in Metoda, društvenih patronov. Odločen je bil tudi dan blagoslovljenja zastave in delale so se v to lepe priprave; ali zadnji trenotek se je morala slavnost odložiti na ugodnejši čas. Upati je, da ne preteče jedno leto, ko bo smelo društvo z blagoslovljeno zastavo obhajati društvene in patriotične slavnostne dni. Kdor koli pravično in plemenito čuti, bo podpiral društvo v tem njegovem prizadevanju, ki služi v čast društvu in naši ožji goriški domovini. Društvo se veselo širi in šteje že 380 udov.

Društvo je imelo v preteklem letu 1389 gld. 27 kr. dohodkov, 911 gld. 47 kr. pa stroškov, mej katerimi je 443 gld. 55 kr. za podporo bolnim članom, 30 gld. 81 kr. pa za zdravila. Društvo ima že 1428 gld. 9 kr. premoženja. Od te vsote je v hranilnici naloženih 1230 gld. 80 kr. V kratkej dobi svojega obstanka je društvo prav vrlo napredovalo, želimo mu i za bodoče leto najboljši uspeh in veliko novih članov, da bode društvo pravo zavetišče in izobraževališče svojim članom in pravi steber za tukajšnji slovenski živelj!

Iz Ljutomera 16. decembra. [Izv. dop.] V nedeljo 15. t. m. zvečer priredila je tukajšnja Čitalnica slavnost v spomin dr. Fr. Preširna po sledečem sporedu: 1. „Domovina“. 2. Slavnostni govor. 3. „Mornar“. 4. „Savska“. 5. Deklamacija. 6. „Staročeska“. 7. „Slovenec sem“. Mej posamičnimi točkami svira Ljutomerska godba. —

Temu sporedu je občinstvo sledilo s posebno zadovoljnostjo do zadnje točke.

Pesni „Mornar“, „Savska“, „Slovenec sem“ morale so se vsled občne želje ponoviti in se je pri prvi odlikoval posebno gospod Schneider s svojim krepkim zvonkim glasom, pevši krasen solo.

Slavnostni govor izpeljal je g. Freuensfeld izborni s tako mladeniško navdušenostjo, da se je gotovo v marsikaterem srci, ki še ni vedelo ceniti ljubljence narodovega dr. Preširna, nehote vzbudilo to čuvstvo. Ravno tako rešil je omenjeni gospod deklamacijo Gregorčičevih „Treh lip“ v splošno zadovoljnost in zaslužil sodelavši pri vseh pevskih točkah v prvi vrsti vso hvalo.

Omeniti še moramo g. Horvata kot pevovodjo in g. Huber-ja, kapelnika godbe, ki sta z neutrujenimi močmi pripomogla prirediti lepo slavnost.

Gotovo je vsakodr izmej občinstva, kojega se je mnogobrojno udeležilo tudi iz bližnje okolice, zadovoljen odšel z odkritosrčno željo: Naj nam Čitalnica priredi še mnogo takih večerov.

Domače stvari.

— (Knezu in škofu dru. Misiji) predstavili so se včeraj profesorji in učitelji srednjih šol pod vodstvom šolskega nadzornika g. J. Smoleja.

— (Srečke za „Narodni dom“ v Ljubljani) kupili so dalje: mestni zastop v Kutni Gori na Českem, županstvo v Grajski vasi v Savinjski dolini in mestni odbor v Novem mestu in sicer poslednji 30, kar priporočamo v primerno posnemanje vsem drugim mestom po Slovenskem. Izmej posamičnikov naročil si je vnovič visoko število sreček gosp. Vinko Majdič v Kranji! — Rodoljubi, zdaj je čas, da pokažete srce za — narod in dom!

— (Dvojno mnenje.) Odličen rodoljub poslal nam je dopisnico z naslednjim vprašanjem: „Kakor znano, naložil je deželni šolski svet Ljubljanskej mestnej občini, ustanoviti z letom 1885/86 2 javni ljudski šoli z nemškim učnim jezikom. Ob jednom

se ima po vseh drugih javnih ljudskih šolah mesta Ljubljanskega upeljati slovenščina kot učni jezik, a nemščina kot obligaten predmet s 3. razredom pričenši. — Pri razgovoru v prijateljskej družbi o tem sklepu trdilo se je dvoje: 1. da se bode tudi na nemških šolah upeljala s 3. razredom slovenščina kot obligaten predmet. 2. da se ne bode. Kaj je pravo? — Na to odgovarjamo: Pravo so pogodili oni gospodje, ki so trdili, da se slovenščina na nemških ljudskih šolah ne bode upeljala kot obligaten predmet, kajti baš danes objavlja Lajbaherica obširni ukaz c. kr. deželnega šolskega sveta kranjskega, v katerem se kaže upravnajiva skrb za nemški jezik, v katerem se z veliko ostroumnostjo in še z večim veseljem dokazuje potreba nemških šol v Ljubljani, o tem pa, da bi za nemško dečo bila počenši s 3. razredom slovenščina obligatna, o tem nismo ničesar mogli zapaziti, akoravno smo precej bistrih oči. Glavna stvar je in ostane: obligatnost nemščine!

— (Volitve za trgovinsko in obrtno zbornico.) Volilna komisija za trgovinsko in obrtno zbornico v Ljubljani je volilne imenike za trgovski in obrtni odsek in sicer po treh volilnih razredih teh odsekov sestavila. Imeniki bodo od 20. decembra 1884 do včetega 2. januarja 1885 javno za ulaganje ugovorov, ako bi jih kaj bilo, v Ljubljani pri mestnem magistratu, v okrajih zunaj Ljubljane pa pri ces. kralj. davkarijah razpoloženi. — Ugovori zoper volilne imenike se smejo v omenjenem obroku za Ljubljano pri mestnem magistratu, na deželi pri c. kr. davkarijah ustno ali pismeno oglašiti; smejo se pa tudi neposredno pri volilni komisiji v Ljubljani uložiti. Na ugovore po obroku uložene, se ne bode oziralo. Po obroku za ugovore bodo imenovani uradi volilske imenike volilni komisiji vrnil, in ta bode o ugovorih razsodila, razsodbo pa ugovornikom naznanila. Na podstavi popravljenih volilskih imenikov bode volilna komisija izkazuje in glasovnice z razpisom volitve poslala obrtnim oblastvom I. stopnje (okrajnim glavarstvom oziroma mestnemu magistratu), katera bodo navedene tiskovine volilem proti vročnemu izkazu, in sicer v Ljubljani neposredno, drugod pa pōtom občinskih uradov vročila. — Komisija tudi opozoruje volilce na to, da se smejo tudi popravki naslovov uložiti pri imenovanih uradih ali neposredno pri volilni komisiji (pisarna trgovinske in obrtne zbornice v Ljubljani).

— (Sokolski „jour fix“) bode v soboto dne 20. t. m. „pri Bavarskem dvoru“, začetek ob 8. uri zvečer. Reditelja temu večeru sta gg. Drušković in A. Saxer, katera uljudno vabita brate „Sokole“ in gg. pevce Ljubljanske čitalnice k obilnej udeležbi.

— (Poezije, zložil S. Gregorčič), izišle so ravno kar v drugem pomnoženem natisu v Ig. pl. Kleinmayr-a in F. Bamberga knjigotržnici v Ljubljani. Elegantno vezane in z zlatim obrezkom stanejo 2 gld. Tiskalo se je 2400 izvodov. Več o tej prelepej knjigi v kratkem.

— (Iz zapora izpuščen) je bil včeraj v Celovci tudi France Šturm, in kakor se govori tudi Dhi. Govori se, da bodo izpustili tudi Tumo. Iz tega bi se smelo sklepati, da je državni pravdnik ničnosti pritožbo umaknil.

— (Brez obsodbe kaznovani) bile so priče, ki so morali k pravdi anarhistov v Celovec. Štiri dolge dni morali so korakati po ozkih in mrzlih hodnikih deželne sodnije Celovške, po 8—12 ur na dan morali čakati, kdaj pride vrsta na nje, ne da bi smeli na prosto, kajti kakor kerub s plamtečim mečem izgubljeni raj, tako čuval je orožnik z nasajenim bajonetom izhod. A ne samo, da se jim je tako kratila osobna svoboda, so se jim stroški za potovanje v Celovci in nazaj tako skromno odmerjavali, da imajo nekateri po 15 in več gold. izgube. Dovolilo se je le 2 gold. na dan za stanovanje in hrano in vožnja v 3 razredu, drugega pa prav nič. Kar je pa posebno znamenito, je to, da so priče, ki so bile v 9. dan t. m. zvečer gotove, dobile ravno toliko plačila, kakor one, ki so se odpuštile še le drugi dan zvečer. Taka matematika nam ni umevna, še manj pa to, da se bolnej, brzojavno pozvanej priči, ne plača niti voz na kolodvor in nazaj.

— (Izpitne pristojbina za pravnike.) Ministerstvo za uk in bogočastje povišalo je pravnikom pristojbine za državne izpite od 8 na 12, za privatne študije pa od 24 do 36 goldinarjev.

— (Odbor slovensk. pevskega društva) bode imel dne 21. t. m. ob 6. uri popoldne v Ptuiju prvo sejo s sledečim programom: 1. Konstituiranje odbora. 2. Volitev poverjenikov za posamične okraje. 3. Volitev kapelnika in 4. Eventualni predlogi.

— (Domača umetelnost.) Za cerkev srca Jezusovega izdelal je monštraco, istinito mojsterski naš rojak, zlatarski mojster v Wolfsbergu, Fran Jerančič. Ogledali smo si to krasno delo in čestitamo naročnikom odnosno darovateljem kakor tudi mojstru Jerančiču na izbornem delu. Monštranca je izdelana v strogo gotiškem slogu, visoka je 73 cm. od brona in jako bogato v ognji pozlačena. Na gornjem delu je kipek Matere Božje z dvema angeljema. V sredi kipa sv. Avgušтина in Jarneja. „Luna“ je od pravega zlata, okovana z demanti. V podnožji so umeščeni 4 evangelisti. Vsi ti kipi so izdelani od pravega srebra. Vsa monštranca pa je z izredno natančnostjo jako skrbno cizelirana, vse v lepej harmoniji, ki svedoči, da je delo iz pravih mojsterskih rok. Omeniti nam je še, da sta dragocena kamenja, topas in ametist iz prstanov umršega gospoda vladike kneza dr. Pogačarja, isto tako gori omenjeni demanti. Gotovo bi bilo mnogim ustrezno; ko se ta umotvor razpostavi na primerne mestu na ogled.

— (Ker se bliža žrebanje loterije „Narodnega doma“,) priobčujemo danes glavne dobitke, ki so v resnici jako lepi in dragoceni. Zadet se namreč more: Kaseta z namizno opravo za jedila in desert za 24 osob, potem žlica za torto, sladkornjak, klešče za sladkor, žlica in vilice za salato in solnjak — vse iz čistega srebra 1000 gld.; koleselj in konj s popolno opravo 500 gld.; kaseta z namizno opravo za jedila in desert za 24 osob, potem žlica za torto, sladkornjak, klešče za sladkor, žlica in vilice za salato, solnjak — vse srebrno 500 gld.; zlata remontoirna ura z verižico 250 gld.; lišp za dame in sicer broche, uhani in zapestnica z briljanti 250 gld.; kaseta z namizno opravo za jedila in desert za 12 osob — vse srebrno 250 gld.; Zugmayer-jev plug, brana, čistilnica, prepeljiva mlatilnica z mahalom 250 gld.; remontoirna ura za gospode z dvojnimi pokrovcem 100 gld.; zlata ura za gospo z verižico 100 gld.; harmonij 100 gld.; briljanten prstan 100 gld.; lovska puška, prima bernadamaščenska, z zapahom, lesenim kopitom in fino rezbarijo na njem 100 gld.; kaseta s srebrno namizno opravo za jedila za šest osob 100 gld.; trijer 100 gld.; 3 telice pingavškega plemena po 100 gld.; veliko viseče ogledalo 50 gld.; salonska ura 50 gld.; 2 uri z nihalom po 50 gld.; žitna čistilnica 50 gld.; slamorezni stroj 50 gld.; 3 puške risanice z dvojnimi zaklepom po 50 gld.; 4 potni kožubi po 50 gld.; 8 zlatih remontoirnih ur po 50 gld.; 4 briljantni prstani po 50 gld.; briljantni uhani 50 gld.; 2 lišpa in sicer zlata broche in zlati uhani po 50 gld.; medaljon z briljanti 50 gld.; križec z briljanti 50 gld.; 5 zlatih verižic po 60 gld.; 1 zlata zapestnica 50 gld.; dva srebrna svečnika 50 gld.; popolna namizna oprava za šest osob iz kitajskega srebra 50 gld.; popolna namizje iz porcelana za dvanajst osob 50 gld.; popolna steklena posoda za dvanajst osob 50 gld.; Poleg teh imenovanih dobitkov je pa še 2199 drugih; verjetnost, kaj zadeti, tedaj jako velika.

— (Lahonska omika.) V Trstu sprla sta se predvčeraj dva lahonska časnikarja A. M. od časnika Imparziale in G. C. urednik časnika „Indipendente“. Slednji je svojega nssprotnika v palec desne roke ugriznil, menda za to, da bi na ta doslej še nenavadni način preprečil njegovo prepikro pisavo. Hvala Bogu, pri nas vender še nismo tako daleč!

— (Izgubil) se je včeraj popoldne zlat prstan z briljantom, velike vrednosti. — Kmetovalec Martin Vovk pa je izgubil na potu iz hranilnice v Kurjo vas listnico, v katerej je bilo 25 gld.

— („Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici“) uljudno vabi vse p. n. gospode društvenike v letni redni občni zbor, ki bo dne 28. decembra t. l. točno ob 2. uri popoldne v društvenih prostorih s sledečim dnevnim redom: 1. letno poročilo odborovo; 2. računski sklep za leto 1884; 3. proračun za leto 1885; 4. predlog za imenovanje častnih udov; 5. posamezni predlogi; 6. volitev novega odbora. Gospodje društveniki, ki nameravajo staviti pri občnem zboru kak predlog, naj blagovole naznaniti ga prej odboru vsaj do 26. dne t. m.

— (Imenik odvetnikov in notarjev.) C. kr. ministerstvo za pravosodje bode meseca janu-

varja 1885. l. izdalo imenik odvetnikov (advokatov) in c. kr. notarjev po kraljevinah in deželah v državnem zboru zastopanih. To knjigo bo založila c. kr. dvorna in državna tiskarna na Dunaji (I. Singerstrasse 26.) Dobila se pa bo po 60 kr. v tej tiskarni ali pa pótom knjigotržtva.

Razne vesti.

* (12.000 gl. primankljaja) izkazal je račun letošnje električne razstave v Steyerji. Nemški listi pohvalno omenjajo ta jako ugoden uspeh rekoč: ves deficit znaša le 12.000 gl., ako se pa odračun vrednost od razstave ostalih stvari preko 4000 gl. preostaja le 8000 gl. nepokritih. To je torej primeroma jako ugoden rezultat.

* (Štrajki.) V Bukarešti napravile so nedavno učiteljice više dekliške šole štrajk. Upornice razsrdilo je imenovanje gospodične Filonesku ravnateljico na tej šoli, kar so smatrale za posebno protekcijo. Vseled tega odpovedale so se vse svojim službam in ustavile — nadaljni pouk, tako da so morali šole takoj zapreti. Naučni minister bil je primoran preklicati imenovanje in izvoliti jedno upornih učiteljic gospo Dragiceanu ravnateljico na višji dekliški šoli. — Ravno tako so se te dni v tabačni tovarni v Benedkah vsi delavci spuntali in ustavili delo radi nekega spora z domačim tehničnim voditeljem. 14. t. m. prouzročili so uporniki pred tovarno grozen izgred, pobijali okna in žugali uradnikom. Več izgrednikov so prijeli in zaprli. Noč in dan mora redarstvo stražiti in varovati tabačno tovarno. —

* (Elektrika namestu para.) Pri ameriških železnicah nameravajo nadomestiti par z električno močjo. Pred kratkom so se namreč v Novem Jorku sešli zastopniki raznih električnih društev, da so se posvetovali zastran upeljave električnih motorjev na železnicah. Ker se je prva poskušnja z električno vilo dobro obnesla, ukrenila so razna društva izdelovati električne motorje. Glavno društvo, ki se je vsled tega ustanovilo, deluje z glavnico 2 milijonov dolarjev.

* (Tatvina na Berolinskeji pošti.) Poštni asistent J. Beharesz ukrad je iz poštne blagajnice v Berolinu 10.250 mark ter 12. t. m. pobegnil od doma. Kdor ga ulovi, dobo nagrado 750 mark. Nemški uzmovik pa itak peš daleč ne bo prišel, ker je hrom in z desno nogo šepa.

* (Oj ti nesrečni tabak!) Pri zadnjem občnem zboru Pariškega društva proti uporabi tabaka prečitali so tudi neko pismo, katero je pisala društvu gospa Hyacinthe Lapon v imenu svojega soproga. Nekdanji pater Hyacinthe baje niti ne kadi niti ne noslja tabaka, ker po njegovem mnenju ne zmerna uporaba tabaka zdvižja vest v zlobnem in javnem življenju, ker je tabak pravi in glavni prouzročitelj nihilizma v Rusiji, brezverstva in pomanjkanja ljudskega naraščanja v Francoskeji. — Morebiti izvira ta trditve iz lastnega iskustva bivšega patra. Hinc illae lacrimae!

* (Nadobudna Nemka.) Nek Francoz, ki se je oženil z mlado nemško udovo, trudi se, raztolmačiti svoji soprogi razložek mej besedama "second" in "deuxième". "Second," pravi soprog, "rabi mo tedaj, kadar govorimo samo o dveh osebah ali rečeh; "deuxième" pa tedaj, kadar drug-j osebi sledi ali je sploh možna še tretja, četrta oseba itd. Na pr. Dragotin bil je toraj tvoj prvi soprog, jaz sem torej tvoj —". "Deuxième!" mu naglo pretrga besedo ljubeznjiva učenka.

Denišnji številki "Slovenskega Naroda" priložena je priloga A. Winter-ja v Stettinu o "Gotovi pomoči proti protinu, revmatizmu in njih nasledkih itd." (805)

Tuji:

16. decembra.

Pri Stoun: Sor z Dunaja. — Müller iz Kočevja. — Weiss iz Gradca. — Schnabl iz Črnomlja. Pri Matet: Pl. Neubauer, Breslau z Dunaja. — Bunt iz Trsta. — Bachmann, Preiss, Gntmann, Fischer, Michel Lampe z Dunaja. Pri avstrijskem cesarji: Kreis iz Bregence. — Ulepič iz Škocijana.

Umrlj so v Ljubljani:

10. decembra: Janez Gostiša, umirovljeni duhovnik, 51 let, Kravja dolina št. 11, za jetiko. — Vilhelmina Patz, poštnega kondukterja vdova, 37 let, Stari trg št. 20, za jetiko.

12. decembra: Liza Kopic, gostija, 83 let, sv. Petra cesta št. 8, za oslabljenjem. — Janez Wolf, recte Pajer, akad. slikar, 59 let, umrl potoma v bolnico v Kolodvorskih ulicah in bil k sv. Krištofu prepeljan.

13. decembra: Jakob Vičič, duinar, 72 let, Hradeckijeva vas št. 2, za mrtvoudom. — Fran Rozman, delavec, 69 let, sv. Petra cesta št. 27, za otrpnenjem pluć.

16. decembra: Fran Počivavnik, delavec, 30 let, Mesarska cesta št. 2, za mrtvoudom. — Anton Esterl, umirovljeni asistent, 76 let, za otrpnenjem pluć.

V deželnej bolnici:

11. novembra: Marija Belič, gostija, 62 let, za plućnico.

13. decembra: Fran Grošelj, gostič, 70 let, za srčno napako. — Ivana Gorjanc, delavka, 17 let, za jetiko. — Marija Podlesnik, gostija, 63 let, za plućnim edemom.

14. decembra: Mihael Omejec, duinar, 24 let, za vročinsko boleznijo.

zdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v min.
16. dec.	7. zjutraj	735.09 mm.	+ 7.4°C	z. jz.	obl.	5-80 mm.
	2. pop.	736.41 mm.	+ 8.4°C	sl. zjz.	obl.	
	9. zvečer	739.06 mm.	+ 5.4°C	sl. jvz.	dež.	dežja.

Srednja temperatura + 7.1°, za 8.5° nad normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dné 17. decembra t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špoh poven, kgr.	gl. kr.
Rež,	5.4	Surovo maslo,	84
Ječmen,	4.71	Jajce, jedno,	3
Oves,	3.9	Mleko, liter,	8
Ajda,	4.71	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	4.69	Telečje	60
Koruz,	5.40	Svinjsko	52
Krompir,	2.86	Kostrunovo	36
Leča,	8	Pišanec	45
Grah,	8	Golob	17
Fižol,	8.50	Sen., 100 kilo	169
Maslo,	92	Slama,	151
Mast,	82	Drva trda, 4 metr.	750
Špoh frišen,	58	mehka,	5

Dunajska borza

dné 17. decembra t. l.

(izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	81	gld. 75	kr.
Srebrna renta	82	" 75	"
Zlata renta	104	" —	"
5% marcna renta	96	" 90	"
Akcije narodne banke	857	" —	"
Kreditne akcije	293	" 90	"
London	123	" 35	"
Napol.	9	" 76 1/2	"
C. kr. cekini	5	" 78	"
Nemške marke	60	" 27 1/2	"
1% državne srečke iz l. 1854	250	" 125	"
Državne srečke iz l. 1864	100	" 171	"
4% avstr. zlata renta, davka prosta	104	" —	"
Ogrska zlata renta 5%	124	" —	"
" papirna renta 5%	95	" 80	"
5% štajerske zemljiše, od rez. oblig.	90	" 80	"
Dunava reg. srečke 5%	100	" 116	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	" 20	"
Pror. oblig. Elizabetine zapad. železnice	110	" 25	"
Pror. oblig. Ferdinandove av. železnice	105	" 70	"
Kreditne srečke	100	" 180	"
Rudolfove srečke	10	" 18	"
Akcije anglo-avstr. banke	120	" 98	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	211	" 50	"

Zahvala.

Podpisani izrečejo vsem prijateljem in znanec srčno zahvalo za blagosloetje in obilno udeležbo spreveda dné 7. t. m. nepozabljivega nam drugega brata (802)

FERDINANDA LILEKA,

doktorja vsega zdravništva, bivši sekundarij cesarjevič Rudolfove bolnice za otroke in operater na c. kr. kirurški in porodniški vsenčistični kliniki in praktičen zdravnik v Währingu na Dunaji,

posebno pa slavnemu pevskemu zboru vsenčističnega društva "Slovenija" za premile in ganljive nagrobnice in vs m darovateljem krasnih vencev, ter nam bosta v tolažbo in zadostilo občna ljubav in spoštovanje, katero je ranjki užival.

V Črnomlju, dné 15. decembra 1884.

Josip Lilek, Franjo Lilek,
župnik v Montrilji, Istra, posestnik,
brat. brat.

Prekrasno Božično in Novoletno darilo!

Ravnokar so v našem založništvu izišle na svitlo: (806—1)

Poezije, zložil S. Gregorčič.

Drugi, pomnoženi natis. — Elegantno vezane in z zlatim obrezkom stanejo 2 gld.

Ign. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg knjigotržnica v Ljubljani.

Priden in soliden (794—2)

učeneo

vsprejme se takoj v specerijskeji prodajalnici

M. E. SUPAN-a na Dunajskeji cesti.

Oznanilo.

Podpisano mestno županstvo s tem sl. občanstvu oznanja da bode prihodni somenj v pomoč delje dné 22. grudna, ne pa, kakor je v priliki tiskano.

Mestno županstvo v Višnji Gori.

(803) A. Stepic, župan.

Dekleta,

ki znajo belo perilo bodi si z roko, bodi si na šivalni stroj (Howe) dobro in lepo šivati, **dobé precej delo.**

Natančneje zvě se (804—1)

v Ključarskih ulicah št. 3 v drugem nadstropji.

Dr. Spranger-jevo zdravilno mazilo

j-mlje takoj pekočino in bolečine vsem ranam in bulam, za-
branjuje divje meso, izvleče vsaka ulesa brez razmečalnega
sredstva in brez rezanja skoraj brez bolečin. V kratkem času
ozdravi prsnega raka, krvava ulesa, zastarane poškodbe na
nogah, zanohtnice, ozebljine, prisadne rane, razpokane roke
itd. Hitro pomaga pri kašlju, dušivnemu kašlju, difteritidi,
trganju, bolečinah v križi, revmatizmu v členkih. Dobiva
se škatljica po 30 kr. pri lekarnarji J. Swobodi, v Ljub-
ljani, na Preširnovem trgu. (715—6)

Umetne (82—94)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškanskem načinu
brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in
vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradeckijevnega mostu, I. nadstropje.

Izvrsten med

(garantiran pitanec)

v plehastih škatljah po 5 kil (kilo po 60 kr.), škatlja
30 kr., se dobiva proti poštnemu povzetju ali pa proti
gotovi plači. — Dobiva se tudi

med v satovjih.

Ob enem priporočam visokočastiti dnhovščini svojo
zalogo pravih garantiranih

voščenihi sveč.

OROSLAV DOLENC,

svečar v Ljubljani. (746—9)

Važno

za vsacega irpečega na živcih.

Samo z elektriko se dadó temeljito odstraniti
slabosti živcev. Moj novi indukejski aparat elek-
trični strojek se dá lahko rokovoditi in bi ne
smel manjkati pri nobenem rodbini. Trganje, rev-
matizem, omedlevo, zobobol in revmatični glav-
bol in sploh vse bolezni živcev ozdravijo se z in-
dukejskim aparatom. Cena aparatu z obširnimi na-
kazilom, kako rabiti, 8 gld. — Naročiti se morejo
samo direktno pri meni. (741—9)

Dr. F. Beeck, Trst, 2 Via Ponderes 2.

R. GÄRTNER & Co.,

tovarne za štampilje,

Dunaj, IV., Hauptstrasse 49 in
Atgersdorf pri Dunaji ob j. žel.

Priporočajo za božično sezono raz-
zen svetovno znanih štampilj vseh
vrst in specialitet žepnih štampilj,
medalijonov, kresil, nožev itd. s
štampiljami, 4 jako fine endovite
patentovane novosti!!!

Patentovano sport-kresilo s štampiljo gld. 2.50.
Patentovani žepni nožek s štampiljo " 2.50.
Isti s svedcem za odmaš. steklenic s štamp. " 2.70.
Medalijon z ven potegljivim daljegledom 2.50.
(Ne presežajoč normalne velikosti.) (760—5)
Ploske za štampiljo: sport-kresilo 43—11; nož 40—5;
vse vkupe proti poštnemu povzetju ali s predpošiljatvo
zgornjega zneska in natančne objave teksta štampilje.

Salicilna ustna voda,

aromatična, upliva oživljajoče, zapreči pokončanje zob
in odpravi slab duh iz ust. 1 velika steklenica 50 kr.

Salicilni zobni prašek,

splošno priljubljen, upliva zelo oživljajoče in napravi
zobe blesteče bele, a 30 kr.

! Najnovejše spričalo. !

V še blag rodje!

Mnogo let uporabljam Vašo salicilno ustno vodo
in salicilni zobni prašek z izvrstnim uspehom in pri-
poročati ja morem vsakemu najtopleje. Pošljite zopet
od vsakega 3 steklenice.

Spoštovanjem
Anton Slama, župnik.

Vsa navedena sredstva ima vedno sveža v zalogi
in jih razpošilja proti poštnemu povzetju

lekarna „pri samorogu“

JUL. pl. TRNKOCZY-ja

v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 4.

Vsakej v lekarni Trnkoczy kupljeni ori-
ginalnej salicilnej ustnej vodi in salicilnemu zobnemu
prašku se zastoj priloži obširni pouk, kako zdrave
ohraniti zobe in usta (703—7)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“